

דין האכת האישה באסלאם

[عربي – Hebrew – עברית]

אחמד אל- אמיר

עריכה:

عبدالله رحمن بن عبد الله القربي الشيحي

תרגום מערבית:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& عمرو ذكريه

עריכה: אحمد عبد אלמקסוד

2014 - 1435

IslamHouse.com

© כל הזכויות שמורות למחבר: אحمد אל-אמיר

تحريم ضرب النساء في الإسلام

« باللغة العربية »

أحمد الأمير

راجع وعدل الأصل العربي

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& عمرو زكريا

مراجعة: أحمد عبد المقصود

2014 - 1435

IslamHouse.com

הקדמה

תודות לאלה ששלח את מוחמד מבשר ומזהיר, וקורא אל הדרך של אלה באישורו, והוא מנורה מאירה, והוא העדיף את החברים שלו ונתן להם כבוד רב, אלה יברך את מוחמד ומשפחתו וחבריו, ייתן להם שלום רב.

ועכשו לגופו של עניין:

אני כתבתי את הספר זהה כדי לענות על חשדות אלה שהשתן התעה אותם הרבה. נושא הכתת נשים באסלאם עולה בהרבה ישיבות. אכן ראים אחרים רבים שמספרים על נושא זה בלי שום חכמה. הרבה אנשים שמקנאים באסלאם אורבים לו בנושא זה, והמציאו שקרים שאין להם כל בסיס של אמת. אני רוצה להעלות בפני הקורא הנכבד את עמדת האסלאם כלפי הכתת נשים, וכי ישבדל גדול בין הדעות האחרות. האסלאם הוא הדת היחידה שקבעה במפורש כי אסור להכנת נשים הן ילדות או גודלות. להלן הפרטיהם, ואתם תשפטו את העניין אחרי עיון בו.

המחבר.....

אחמד אל-אמיר

18 בחודש מוחרם שנת 1435

פרק ראשון

סיכום הפעולות לפי ההלכה המוסלמית

כל העבודות והפעולות האנושיים מסוגים בהלכה המוסלמית לפי הסיווג הבא, כדי להבין אם פעולה זו אסורה או מותרת:

1- חובה: היא הדרגה הגבוהה בחיוב. והוא מה שההלכה חיבבה לעשותה לפי הוכחה מוחלטת אין בה שום ספק כמו: מצוות להתפלל, לصوم, לקרוא את הקוראן. הדין כאן הוא חובה לעשותה, וכי שעשה זאת נשכר, וכי שנמנע גענש.

2- רצוי: כל מה שהמחוקק ציווה לעשותה לא בדרך החיוב. מי שעשו אותה נשכר, וכי שנמנע מלעשוטו לא גענש, כמו: צחצוח שניים לפני התפילה.

3- מותר: הוא כל דבר שעליו אתה לא נשכר אם תעשה אותו, ולא גענש אם נמנעת מלעשותו, כמו: ההליכה, והنسעה וכו', דברים שਮותר לעשותם במקומות היומיומיים.

4- שנווא: כל דבר שהמחוקק אסר אותו לא מן ההכרח, וכי שנמנע מלעשותו נשכר, וכי שעשו אותו לא גענש, אבל רצוי להתרכז ממנו ולא להתקרב אליו. וכי שעשו אותו לא גענש ולא נשכר. אבל יש חשש שם להתרגל לעשותו, לחצות את מגבלות אללה, ולהגיע אל מה שאללה, יתעללה, אסר מפעלים. הסיבה לכך, שלא גענש עשה השנווא למرات שהוא שנווא, שיש אפשרות שהאדם יהיה

מוכרח לעשותו לפי ההלכה, למשל, אללה, יתעלה, שונא את הגירושין, אבל הוא לא אסור אותו לעבדיו כדי להקל עליהם אם יצטרכו לזאת.

5- אסור: הוא כל דבר שהחוקק אוסר מן ההכרח, על פי הוכחה מוחלטת שאין בה שום ספק. וכי שעשוה אותו נענש, וכי שנמנע מעשיותו נשכח, כמו: שתין היין.

הבחנה בין המותר לבין האסור:

בסיום האסלאם והhocחה על האמונה הוא: לדעת את המותר ולהבחן בינו לבין האסור. דבר זה נגע במעשי הלבבות, ומעשי האיברים. ההתרה היא המקור בדברים, ואין איסור אלא לפני טקסט ברור. האיסור וההתורה הם רק זכותו של אללה יתעלה, כי הוא הבורא והמגדל, והענקיק. הוא מתייר לעבדיו לפי רצונו, ואוסר להם לפי רצונו. אבל, הוא יתעלה, בשל רחמיו על עבדיו, עשה את האיסור וההתורה על פי סיבות הגיוניות לטובת האנשים עצםם. לכן, הוא, יתעלה, לא התיר אלא כל טוב, ולא אסר אלא כל רע.

עבירות הפעולה מן סוג אל אחר:

1- עבירת המעשה מן המותר אל האסור, ולהפך:

המעשה המותר יכול לעבור אל האסור אם יהיו סיבות שיהפכו אותו מן מעשה טוב אל מעשה רע שהנפש נגעלת ממנו. כדי להסביר את זה למשל, הדין של ההלכה ברוחו הוא ההתרה, אבל הוא יכול לעבור אל האיסור אם השליט הילגeli של המדינה הטיל עוצר ואסר

ללכת ברחובות אחרי השעה 10 בלילה ברחובות מסוימים או בערים ספציפיות מסיבות בטחוניות שיכולה לסקן את החיים.

המעשה האסור יכול להפוך למותר אם יהיה סיבות חיוניות לכך, כדי לשמר על החיים, כמו: שתיתת היין. הין אסור לפי ההלכה אבל הוא יכול להיות מותר אם מישמו מאבד את דרכו במדבר, יוכל למות מצמאון ומצא רק יין לשתו, אז הוא ישנה בנסיבות שיכולה לשמר על החיים שלו מן האבדון.

2- עבירות המעשה מן החובה אל האיסור וההפר:

המעשה החובה יכול לעבור אל האיסור, והמעשה האסור יכול לעבור אל החובה כמו שהסבירנו לעיל. התפילה למשל חובה, אבל יכולה להיות מעשה אסור אם האיש התפלל בביתו בעת רעידת אדמה שבה היה בטוח שימוש בלי ספק אם לא יצא מהר מן הבית. לתקוף מישמו, למשל, ולכחות את רגלו זה דבר אסור. אבל, אם הרופא אינו יכול להציג את החולים אלא דרך כריתת רגלו. לכן, מעשה זה נחשב לחובה שהרופא צריך לעשות, ואם הרופא לא יעשה זאת הוא נחשב לטועה, ונענש שלא כרת את רגל החולים.

3- עבירות המעשה השנווא אל הרצוי המעשה הרצוי אל האיסור:

מעשה שנוא יכול להיות רצוי או אפילו חובה, גירושין, למשל, מעשה שנוא בהלכה שאללה יתעללה שנואו. אבל, במקרים מסוימים אי גירוש האישה יכול להוביל אל מעשה אסור בהלכה ואי אפשר לתקן אלא דרך גירושה, כגון שהאישה חסרת צניעות, ואין אפשרה לתקןה, כאן עדיף להורות לגרש אותה. בזורה זו המעשה השנוא נהיה רצוי.

המעשה הרצוי יכול להיות אסור, למשל השימוש ב"סואא" (לצחצוח שניים) מעשה רצוי, אבל יכול להיות שנוא או אפילו אסור, אם השניים חולשות וידעת מראש שם תצחצח אותן טיפולנה. במקרה זה הצחצוץ מתנגד עם הכלל ההלכתי באסלאם שאומר אין (לגרום) נזק, ואין (לגמול) בجرائم נזק).

סיכום:

הסיכום של מה שהסבירנו לעיל הוא: האסלאם אינו דת עיורת, שאינה לוקחת בחשבון את המצב של האנשים, ועניבי חייהם היומיומיים. אבל, העיוורות האמיתית נמצאת בלבבות אויביו שרצו לעורר את החשדות והשקרים סביב האסלאם, כדי לכבות את אורו של אללה, והוא משלים את אורו ואם הכהרים שונים את זה.

יכול להיות, קורא יקר, שהבנת שהאסלאם אינו דת של עול, אבל הוא דת הצדקה, והצדק אחד משמותיו היפים ביותר של

אללה. האסור והמותר באסלאם נבנו על צדק ולא על עיוורות, אבל,
העוויל בכל צורתיו אסור באסלאם על פי ההלכה.

פרק שני

היחס אל האישה לאור הקוראן המכובד, והסונה (מנגagi הنبيא) הטהורה

לאור הteksteim של הקוראן המכובד אנחנו מוצאים שאללה יתעלה הורה להתייחס טוב אל האישה ולכבד אותה, ולהיות אתה בדרך הטובה, אפילו עם היעלמות האהבה. אללה יתעלה אמר בספריו החחכמים: "ותחיו איתן עם גרכ טובה, ואם שנאתם אותן, יכול להיות שתשנאו מזהו, והנה אלה עשו בו חסד רב" (סורת הנשים : 19) והנביא יברכו אלה ויתן לו שלום אמר: "**....איש מאמין לא ישנא אישה מאמינה. אם הוא ישנא בה מידת רעה אהב מידת אחרת.**" מסופר ע"י מוסלים.

אללה יתעלה הבahir שיש זכויות לאישה אצל בעלה, וגם הבעל יש לו זכויות אצלה. אללה יתעלה אמר: " להן (זכויות) כמו אלה אשר **עליהן בדרך הטובה" (סורת הפרה : 228)**

והצואנה של הנביא, יברכו אלה ויתן לו שלום, אמר לפני מותו, שצריך לדאוג לאישה ולכבד אותה, ולא לעשות לה עוול, ולשלול את **זכויותיה**, הוא אמר: "**אבי ממליך לכם לדאוג לנשים**".

והוא ציווה להיות סבלנים לטעויות שלה, ולסלוח לה על טעויותיה. הוא הבahir את הטבע של האישה שעלי נבראה. הנביא יברכו אלה ויתן לו שלום אמר: "**האישה נבראה מצלע עקום. והוא לא**

תתישייר לך. ואם נהנית בה, נהנית עם העקמומיות שלך. ואם
תנסה לישר אותו שברת אותו. והגירושין הם השבר של האישה.
(על פי אבי עוואנה)

הוא, יברכו אלה ויתן לך שלום גם אמר: "אני ממליץ לכם
להיות טובים עם הנשים, כי הן גבראו מצלע עוקם, והחלק העליון
הוא העוקם ביותר בו. אם תנסה לישר אותו, תשבור אותו, ואם
תשאיר אותו כר', נשאר עוקם. אני ממליץ לכם להתייחס טוב אל
הנשים". מסופר ע"י אלבוח'ארי

אם שליחו של אלה יברכו אלה ויתן לך שלום, הכה אחת

מנשותיו?

השליח, יברכו אלה ויתן לך שלום, הוא המופת של המוסלמים,
אללה חייב אותם לעקב אחריו המנהגים שלהם. אלה יתעל אמר: "
שליח אלה היה לכם לדוגמת המופת, לכל מייחל לאלה, וליום
سورת המחנות : 21). (האחרון, והרבה להזכיר את שם אלה"
הוא האדיאל, ובעל המידות הטובות. אלה שלח אותם עם הדת של
החנינאים. אלה חינך אותם טוב מאוד. והמידות הטובות התגלמו בו.
)(אלה יתעל אמר: "וניחלת בסגולות נשגבות" (سورת העט : 4

הוא יישם את המידות הטובות שלהם במציאות ונהייו לו עד מוחשי. הוא
יברכו אלה ויתן לך שלום אמר: (אני נשלחת כדי להשלים את
המידות הטובות) מאלכ סיפר בספריו המוותא.

עאיישה אשתו, מי יתן ותישא חן בעני אללה, שמכירה אותו הרבה יותר טוב, מבחינת ההתייחסות אל האחרים, ממה שחברים יודעים עליו: (**הקוראן היה מידות שלו**). מסופר ע"י אחמד.

כלומר הוא צית להוראות הקוראן והתרחק מן האיסורים שלו. ואין מדה טובה שהקוראן ציווה לעשות אלא והנביא, יברכו אלה יתן לו שלום, עשה בדרך הci מושלמת. ואין מידה רעה שהקוראן אסר אותה אלא והנביא, יברכו אלה יתן שלום, היה הci רחוק ממנה. אין מקום בקורות החיים של הנביא, יברכו אלה יתן לו שלום, שמצויך בו שהוא הכה אישא או ילך.

ומי שעוקב אחריו קורות החיים שלו, ומעין באמרות המכובדות שלו, מוצא באופן גלי שהוא, יברכו אלה יתן לו שלום, אסר את זה, והזהיר ממנו מאד. אשתו של הנביא מספרת עליו: (**הנביא, יברכו אלה יתן לו שלום, לעולם לא הכה מישחו בידו, לא אישא, ולא משרת**, רק במלחמה למען אלה. ואין מישחו שפגע בו ונתקם בו. **אלא מישחו שעשה משה מאיסורי אלה, והוא העניש אותו למען אלה, יתעלה**". מסופר ע"י מוסלט).

אם נראה מה שהאנשיים הci קרובים אליו, ומלווים אותו כל הזמן (אין ספק שהלויו כל הזמן מראה את האופי של המלווה והמידות שלו) אומרים עליו. אשתו צפיה בת חי", מי יתן ותישא חן בעני אלה אמרה: (לא ראיתי מישחו בעל מידות יותר טובות מן הנביא, יברכו אלה יתן לו שלום).

אנס בן מלאכי המשרת שלו, מי יתן וישא חן בעין אללה, שירתאותו עשר שנים, אמר:

"אני שירתתי את שליח אללה, יברכו אלה ויתן לו שלום, עשר שנים, והוא לא אמר לי אף פעם אפילו את המילה "敖". והוא לא סיפר לי אף פעם על מישחו שעשית: למה עשית?. ולא מהו שעשתי: למה עזבתהו? המידות של שליחו של אללה, יברכו אלה ויתן לו שלום, היו הći טובות בין האנשים". מסופר עי' אלתרמאד'.

וגם אמר:

"שירתתי את הנביא, יברכו אלה ויתן לו שלום, במשך שנים, הוא אף פעם לא קיל אותי או הכה אותי, או כעס עלי או הדעיף פנוי או שציווה אותו במשחו ולא עשית נזק بي. ואם אחד מן משפחתו נדף بي הוא היה אומר לו: עזבו אותו הוא היה עשה אם היה יכול משחו". אלבר'וו.

פרק שלישי

דין האכת האישה באסלאם?

מקור ההלכה האסלאמית הוא הטקסטים של הספר של אלה יתעלה והסונה הנכונה (מנהגים) של נביאו, יברכו אלה יתען לו שלום, ומהם אנחנו נגלה את מין הדין של הכת נשים באסלאם, האם הוא חובה או אהוב, או מותר, או שנוא, או אסור? על פי החדית' שמספר אייאס בן עבד אלה כאשר אמרה הנביא, יברכו אלה יתען לו שלום, אמר: (**אל תכו את אמות אלה**), אומר בא אל הנביא, יברכו אלה יתען לו שלום ואמיר לו: (**הנשים מרדו בעוליהן**), והוא התיר להכות אותן והגיעו הרבה נשים אל הנביא, יברכו אלה יתען לו שלום, והتلוננו על בעוליהן, והשליח של אלה, יברכו אלה יתען לו שלום, אמר: (**הרבה נשים הגיעו אל משפט מוחמד והتلוננו על בעוליהן, אין אלה הטובים בהם**). סיפור ابو דאוד ובן מגהה, ואל-דאומי.

אנחנו לומדים מן החדית' המכבד הנ"ל את הבא:

החדית' המכבד לא סופר על ידי הנביא, יברכו אלה יתען לו שלום, בעמדה אחת, ובפרק זמן אחד, אבל הוא, יברכו אלה יתען לו שלום, אמר אותו בשלושה פרקים זמניים שונים:-

פרק הזמן הראשון: הנביא, יברכו אלה ויתן לו שלום, אמר בו:
(אל תכו את אמות אללה), וכך מסתיימת עמדת זו, והפרק הזמן
הראשון.

לכן, כל מי ששמע את אמרת השליח של אלה, יברכו אלה ויתן לו
שלום, יודע טוב שדין הכתת נשים באסלאם הוא האיסור, כי, יברכו
אללה ויתן לו שלום, אסר את זה, וכי כל מי שעושה זאת חוטא,
ונפשע כי עבר על הציווי של שליחו של אלה, יברכו אלה ויתן לו
שלום.

פרק הזמן השני: כאשר הגיע עומר בן אלח'טאב, מי יתן וישא חן
בעיני אלה, בזמן שונה מן הזמן שבו הנביא, יברכו אלה ויתן לו
שלום, אמר: "אל תכו את אמות אלה", כדי להתلون על הנשים
באומרו: הנשים התמרדו בבעליךן. ככלומר הן העז פנים על בעליךן
ובגרותם, והתמרדו בהם. כאן, השליח של אלה, יברכו אלה
ויתן לו שלום, אישר להכות אותן, ונסמך בדעתו על הבנת המציאות,
והדברים החיוניים בחיקם שהחיקם לא מתיישרים אלא דרכם. אבל,
איך מכilmות אותן? זה מה שנסביר עוד מעט במחקר הבא.

פרק הזמן השלישי: אחרי שהשליח של אלה, יברכו אלה ויתן לו
שלום, אישר לבעליהם להכות את נשותיהם, שההתמרדו בהם והעדו
פניהם עליהם. הרבה נשים הגיעו אל השליח של אלה, יברכו אלה
ויתן לו שלום, ומתלוננותם על בעליךן. השליח של אלה, יברכו אלה

ויתן לו שלום אמרה: (**הרבה נשים הגיעו אל משפט מוחמד והתלוננו על בעלייהן, אין אלה הטובים בהםם**).

בפרק זמן אחרון זה נודע שהדין הסופי של הכת נשים באסלאם הוא שהינן שטאות, או אסורים, אם הגבר עבר את פסקי אלה מוסומות) – והוא מה שנסביר אחר לעקרות בקראן שנקבעו עננים (מס' 19) – כר- האם נבין מן החידתי של הנביא שהוא ציווה להכות את הנשים? דברי הנביא, יברכו אלה ויתן לו שלום, נזף למי שמכה את אשתו!!!

החברים של הנביא הבינו את תוכן דברי הנביא, יברכו אלה ויתן לו שלום, וידעו לבטחשמי שמכה את אשתו הנביא, יברכו אלה ויתן לו שלום, לא יאהב אותם. אין ספק שהיא שהנביא לא יאהב נכנס אל השטוא ויכל להגיע עד האיסור המוחלט.

האם הכת נשים יכולה לעבור מן השטוא אל האסור?

ראינו איך שהמקור, הדיין הראשון באסלאם הוא איסור הכת האישה, שעבר אל המותר מסיבות מסוימות, ועבר אחר כך אל השטוא החמור. אבל, מתי אסור להכות את האישה? הכת נשים אסורה אם זה בלי סיבה, כי כל סוג התקיפות באסלאם אסורים. אלה יתעללה, אמר בספר החכם, והוא מזהיר מכל סוג העול: "

ואת מי יקפח מכם ננהיל לו עונש כביר"

(סורת אלפורה: 19) והנביא, יברכו אלה ויתן לו שלום, אמרה: (**התרכזו מן העול, כי הוא חשכה ביום הדיון**). מסופר ע"י אל-ב"הקי.

הosalam אוסר כל הזקה, בכל צורתיה אם בעל פה, על פי דבריו יתעלה: " המתנים דופי בנשים נשואות, תמיינות ומאミニות, תבואה עליהם קללה בעולם הזה ובעולם הבא" (סורת האור : 23). או אם הפגיעה היא מוחשית, על ידי הכהאה או משזה דומה, אלא על פי האמת, על פי אומרו יתעלה: " הפוגעים במאמינים ובמאミニות על לא עול בכפם, יאשמו בכחש ובפשע חמור" (סורת המחנות : 58).

או שהפגיעה ע"י התרמיה, אללה יתעלה אומר: " אל תאכלו איש את מימון אחיו بلا צדק ..." (סורת הפרה : 88ו).

בזאת כל האנשים, ذכר ונקבה, גדול וקטן, מוסלמי וכופר, כולם שוים על פי אומרו, יברכו אללה ויתן לו שלום: (**המוסלמי הוא שהאנשים לא נפגעים מלשונו ומידו**) מסופר ע"י אחמדומי שאומר שהosalam מצווה לתקוף את האישה או להכות אותה, הוא שיקר לדת אללה, שקר גדול מאד.

הדין של בית המשפט האיסלאמי כלפי הכתת הנשים:

בית המשפט האיסלאמי מתעסק ברצינות עם הנושא של הכתת הבעל לאישתו והפגיעה בה, והוא נותן לה את הצדק במקרה שאמ הבעל תקף אותה, והיא תבעה אותו. יש לנו את המשפט הבא כדוגמה:

1- העיתון "אלרי'אד" היוצא לאור בסעודיה, פירסם באתר שלו באינטרנט בתאריך: 12.12.2012 את הידיעה הבאה:

בית המשפט במחוז אלקטיף בסעודיה פסק להליקות את הבעל שהכח את אשתו 30 הלקאות במקום ציבורי עד שייהה לוקח אחרים שמכים את נשותיהן. בית הדין גם פסק שהוא צריך ללמידה לתקופה של 10 ימים באחד המכוונות המתמחים בדרך ההיסטוריה אל האשה והמשפחה. והוא צריך לעבור מבחן ולצף אותו לתיק. באותה שיטה על פי משפט זה, כל בת הדין בכל מדינות האסלאם, מענישים את הבעל שמכה את אישתו, ומענין לדעת שיש נשים שמחידות את בעלהן ומאיימות עליהם, והן פוגעות בעצמן והולכות אל המשטרה כדי להתלונן נגדם למרות שהבעל חף מפשע. אנחנו לומדים מן המשפט הזה שהמוסלמי המשיכיל שממלא את הוראות האסלאם, אינם רוצה לעשות עוול לאישה, או לתקוף אותה. הדת שלנו גם מלמדת אותנו למצווה אותנו, ואפילו אסורה علينا לעשות זאת, וזה נחשב מן העוול האסוטר. והדת שלנו ציוותה אותנו לסלוח, לאחרים, ולהיות סבלנים, ולענות טוב על הרע. צריך גם לדעת שהאסלאם לא התיר להכות את האישה, אבל עשה מזה דבר יוצא מן הכלל במקרים שאפשר להמשיך בהם את החיים אלא דרך זו, בתנאים מאד קשים, כדי לשמר על חי' המשפחה והמוסר בחברה.

פרק רביעי

דינים הלכתיים במקהה של המתרדות האישה

מי שהו יאמר הלא כדאי שהאיש ייעץ לאישתי המתרדת במקומות להכות אותה. התשובה היא: כן. זה גם דין של אללה יתעלה, שאמר בספרו החכם:

"אשר לנשים אשר צחשו פן תמרודנה, הטיפו להן מוסר ופרשו מהן במשכבי והכו אותן. ואם תישמענה לכם, אל תבקשו דרך ליצאת נגדן, ואללה עליון וככבר" (סורת הנשים : 34).

הنبي יברכו אלה ויתן לו שלום אמר בדרשה שלו בעלייתו לרגל "הפרידה":

"אני ממליץ לכם לטפל בנשים, כי הן כמו אסירותיכם. אין לכם זכות אצלן חוץ מזדה. אלא אם הן יעשו חטא גלוי. ואם יעשן ذات. נטשו את המיטות שלהן, והכו אותן לא קשות. ואם יציתנה לכם, אל תרעו להן. כי יש לכם זכויות אצל הנשים שלכם, וגם יש להן זכויות אצלכם". מסופר ע"י אל-תרמazi

כך מתברר איך אלה, יתעלה, החכם בדין והבקיא בענייני עבדיו ושליחו המכובד, הבahir את הדרך לטפל בבעיית האישה המתרדת, ועשה זאת בשלושה שלבים:

1 - שלב ראשון:

הבעל צריך ללקת בדרך העצה כפתרון להטיב אל אישתו המתרדת לפני ש מגיע עד זנichת המיטה. סדר זה חובה אצל

ציבור הפוסקים. האיש חייב להתקרב אל לב אישתו בעדינות, ולהשמע לה מילים יפות שירככה את ליבה, והיא תרגיש את חשבותה אצלו, ושהוא רוצה לה כל טוב. הוא צריך לעשות הכל כדי ליעץ לה כנסיין לשפר מצבה. צריך לדעת שהעצה לא נובעת מלבד קשה, ולא בצורה גסה, אלא בעדינות, ובהתיחסות טובה כמו שיקנה לה מתנה כדי שתתקבל לב פטוח את דבריו. גם האישה הנבונה בעלת המידות הטובות צריכה לקבל את עצות בעלה, ושתתחשב בעתיד משפחתה ועתיד ילדיה. אבל, אם האישה עקשנית בעלת מידות רעות, שלא מקבלת עצות, והבעל ניסה אותה את הכל, זהה לא עזר. הבעל עבר את השלב השני בסדר כמו שאללה ציווה, והוא שלב זנחת המיטה.

2 - שלב שני:

הבעל יילך בדרך של זנחת המיטה, והוא מפנה אליה את גבו במיטה, ולא שוכב אתה, במשך שלושה ימים מקסימום. שליחו של אלה, יברכו אלה וייתן לו שלום אמר: **(לא מותר שימושומי יזניח את אחיו מעל שלושה ימים)**. אל-מוסטפא

תחשוב שניית, ותחזר אל שפינונה, הוא חייב לעצור את הזניחה, ושיהיה סלחני אתה. אבל, אם תתעקש ותתנסה, והזניחה לא מפיקה תועלת עבר אל השלב השלישי.

3 - שלב שלישי:

אם הבעל ניסה לתקן את אישתו המتمرדת דרך העצות, והדיבור הטוב, ומתרנות, זהה לא עזר, והוא ניסה דרך זניחה המיטה, והבעת אי הרצון מפעולתה, וגם זה לא עזר, אז, ניתן לגבר ללמד את אישתו דרך להכotta אותה מכות לא קשות, לא משפיעות. ציבור הפסוקים הסכים שצריך לילכת לפि סדר זה כפתרון לביעית האישה המتمرדת: העצה, הזניחה, המכות. עטאה אמרה: שאלתי את בן עבאס: מהן המכות הללו קשות? אמרה: בעז צחצוח השיניים, או משחו דומה!! אלחsun אלבצרי אמרה: כלומר מכות לא משפיעות.

קורא יקר! אני משבע אותך באללה, איזה כאב יכול לגרום עז צחצוח השיניים (זהו מקל שארכו וגודלו לא יותר מן העיפרון)!!!
והאם אפשר לקרוא למכות אלה אלימות משפחתיות?
אם אתה חושב שם הבעל מכח את אישתו מכח קללה בעז צחצוח
שיניים, אלימות משפחתיות, באו נראה איך הרטיטים המערביים של
hollywood מתארים את השיח בין שני גברים כועסים, או בין גבר

ואישה, או מנהל בעבודה והעבדים שלו. ובמשך השיחה האיש מפנה את אצבעו השנייה לאגדל אליו ומאים עליו, או דוחף אותו בעיפרון בחזהו, ובהרבה מקרים האיש הזה נותן לו סטירה. ובסרטים שלהם השיח בין הבעלים מגע עד כדי שהאישה נותנתת סטירה לבעה, או שהוא נותן לה סטירה קשה ועזב את הבית. המערב לא חשב כל זה אלימות במשפחה אלא רוגז שדוחף אותם לעשות זאת. והם אפילו חושבים שהאיש הזה איש משכיל. ולמרות שהסטירה אסורה באסלאם אלא שהם תוקפים אותו ואומרים בשקר שהיא דת שקוראת לאלימות.

למרות שהאסלאם נתן לאיש, אחרי שניסה את שני השלבים הראשונים, לעبور אל שלב השלישי, אלא שהאסלאם נתן לאישה זכות לפני שיגיע לשלב זה לבקש את הגירושין, וזה מה שנקרה "החליצה". וכך יש לה את הזכות לקבוע את גורלה: נדבר על זה אחר כך, אם ירצה אלה.

למרות שלבי העצה והזינחה, ולבסוף והמכות, הן לא הפתרון של ח"י היום בין הבעלים, אבל פתרון הבעיות הגדילות בינהם, למשל: אם הבעל אומר לאישתו: בשליו לנו היום אורץ ודגים, והאישה שכחה ובישלה אורץ ועופות. ואם הוא ימש את הפסוק הקודם בקשר לזכותה לייעוץ, או יזנich אותה, או יכה אותה!!!
בזודאי שלא, כי אלה דברים רגילים שצרכיהם לעبور בלי בעיות או אפילו נזיפה. אבל, אם האישה בעלת מידות רעות, עקשנית, והבעל

רואה שזה תחילת, וסימן להتمرדות, ויהירות והתנסאות!! אכן, אנחנו עומדים בפני אישה מתמדת לצריכה תיקון, והדרכה, וטיפול בבעיטה כmo החולה שצריך תרופה. תאך לעצמך, יידי' הקורא שאישה זו ממשיכה ביהירותה, והעקשנותה, ושhai'a ממשיכה במעשים שימושיים על שלום ביתה, עד כדי הגירושין. והבעל עשה עמה הכל לתקופה ארוכה. במצב זה, האם הגירושין יותר טובים או המכות הלא קשות?!!! ואם המכות הן עיוורון בעין אחת, והגירושין הם עיוורון כלל, אז העיוורון של העין אחת עדיף על העיוורון הכללי. וגם לעזוב את האישה הזאת כמו שהיא דבר שיביל אל הרס המשפחה, והחברה כולה!

פרק חמישי

משמעות ומובן מילת הכהאה באסלאם

לפני שארגוני זכויות האדם בעולם מגנים את האלים במשפחה נגד האישה והילדים. האסלאם הקדים אותם וגינה זאת ואסר אותה, והפליל את העosa זאת בעונש בח'ים וביום הדין. הפללה כללת בנוסף למשה, גם הפללת האمراה לא מתאימה, ובזה הוא יותר כולל ויוטר מושלים מן המערכות הקיימות רק על ההענשה בח'ים. השליך מוחמד, יברכו אלה ויתן לו שלום אמר:

"**המוסלמי** הוא מי שהאנשים לא נזקקים מן לשונו ומעשה ידו.

ו**המאמין** הוא מי שהאנשים היו בטוחים מפניו על נפשם והונם"

מסופר ע"י אל-נסאי.

והוא, יברכו אלה ויתן לו שלום אמר: "**המאמין אינו מכפיש**, ולא **מקלל**, ולא **מתועב**, ולא **מקיר**" מסופר ע"י אל-היתומי מישeo יכול לשאול: איך האסלאם קבע להזניח את האלים, ובאותו זמן התיר להכות את האישה המتمرדת?!?! כדי לענות על שאלה זו, צריך, קודם, להבהיר את ההבדל בין פירוש המילה "כהאה" בח'ים היומיומיים, ובין פירושה ההלכתי באסלאם. בח'ינו המודרניים, כאשר מישeo שומע שאיש הכה את אישתו, עולה בדעתו מיד תמונה קשה וברוטאלית לבעל האלים, והפושע זהה שהכה את אישתו באגרופים, ובעיטות. ותמונה של אישה מסכנה זו שהותקפה וכל גופה מלא פצעים, וחבלות, ושברים שונים. זה פירוש

המילה "הכה" בח"מ המודרניים. זה מה שלמדנו בח"מ, תמונה של גברים ברטואליים שתוקפים את נשותיהן במכות. אבל, אם אתה ¹ אצלצתי בפעמוך, האם זה פירושו שתקפתך אל אומר ש"הכית" הדלת במכות? או אם אגיד ש"אה" איתך לך משל. האם תבין מזה שאני אתקוף את המשל במכות?! לך, המילה "הכה" פירושה משתנה לחולוטן לפי השימוש שלה בשפה, ולפי הכוונה של המדבר, האישיות, והמידות שלו. כל זה מגבש את פירוש המילה "הכה".

אז, פירוש המילה "הכה" באסלאם שונה מחולוטן מן הפירוש שלה בח"מ היומיומיים המודרניים. כי הפירוש המודרני של המילה אסוטר על פי ההלכה האיסלאמית, על כן אי אפשר שני הפירושים נגשים, כי שניהם סותרים אחד את השני. ואם אנחנו רוצים בצדיק ציריך לומר שאין באסלאם "הכה" לאישה. כי המילה "הכה" באסלאם פירושה "הכה" פשוטה כמו צביטה קלה (כמו צילצול בפעמוך), שמטרתה לתת לאישה להרגיש שהיא טועה עם בעלה, ושבעלה יש זכות לתקנה. והאסלאם שם לבעל שלבים כדי לפטור את בעית האישה המتمرדת, והם השלבים המקדים את שלב הכהה. והאסלאם עשה מההכהה הפיתרון האחרון, למי שהשלבים האחרים לא עוזרים במקרה שלה. האסלאם גם שם

---

¹ בערבית אומרים צילצל בפעמוך (הכה את הפעמוך)

מספר סיגים הלכתיים, אם הבעל עבר אותם נחسب לחוטא שעובר את סיגי אללה, והוא ראוי לעונש בחיים וביום הדין. שלבים אלה הם:

סיגי העונש בה캐ה:

- 1- **לפטור את הבעיה בצורה הדרגתית.** על ידי לנסות הכל בשני השלבים הקודמים לשלב הה캐ה, עלי ידי ליעץ לה, ולזנוח את המיטה שלה.
- 2- **שתהיה הה캐ה עם עצחצחו השינויים או שהוא דומה בגודל של העיפרון.**
- 3- **לא לנגע בפנים שלה, או במקומות רגיסים בגופה.** האסלאם אסר להכות בפנים הן לגבר והן לאישה, או לחייה. אללה נתן כבוד לפנים. וכי שמכה אותן פוגע בחושים. האסלאם, גם אסר להכות במקומות רגיסים בגוף והקפיד על זה. ואלה סיגי אללהomi שעובר אותם נחسب לחוטא.
- 4- **שלא יהיה העונש בפני קהל.** אסר לגבר להכות את אישתו בפני קהל, ובמיוחד בפני ילדיו, כי זה משפיל את האישה, ומשפיע לרעה על הילדים. איך הבעל מגדל את ילדיו והוא מכאה את האם שלהם בפניהם.?!?!?
- 5- **שלא תהיינה המכות קשות שמשאיות חבלות על גופ האישה, או שיפצע אותה, או שיעשה לה שברים בגוף.** הבעל שעושה זאת לאישתו נחسب לחוטא, והוא הבעל הבהירוטאי,

שלא רוצה לתקן את אישתו, אבל רוצה לנוקם בה, ולעשות לה מומים בגופה. לפי ההלכה האיסלאמית בעל זה צריך להעמידו לדין, ולהעניש אותו.

פרק שישי

הכאת נשים בדთות אחרות

עניין הכאת נשים זה לא עניין של זמן, או מקום מסוימים, או חברה מסוימת, אבל זה דבר שנמצא בכל החברות, בכל הדורות בעלי יוצאה מן הכלל. מי שרוצה לדעת את מעמד האישה בחברות העתיקות עליו לעיין בספרים שמספרים על נושא זה ועל מעמד האישה בחברה היוונית, הרומנית, הסינית, והיהודית העתיקה... וכו'. השאלה היא: איך התייחסו היהודות, והנצרות אל תופעת הכאת האישה, שהיתה עניין שיגרתי נפוץ בחברות העתיקות, אפילו בחברה של ישוע, יברכו אלה ויתן לו שלום, עצמו. והאם ישוע, יברכו אלה ויתן לו שלום, דבר פעם על איסור הכאת האישה?!?! האם יש בספר הקדוש של הנוצרים, הן בתנ"ך או בברית החדשה, טקסטים שמדוברים על איסור, או תיעוב הכאת האישה?!?! אנחנו נמצוא ע"י מחקר שאין ציון לזה. האם הנוצרי מכח את אישתו הוא אשם מבחינה דתית? ומה הוא העונש שלו על פי הטקסטים של הספר הקדוש? בודאי שלא. וזה כי

אין טקסט שמצין את זה בספר הקדוש ה'ן בתנ"ר או בברית החדשה!!

גם לא נאשם, מבחינת החוק, ולא גענש אלא אם כן יש סימני תקיפה על גופה של האישה כמו שבירות, וחבלות. ואם אין סימנים על גופה של האישה, איך היא תוכל להוכיח שהוא הכה אותה!!! במיללים אחרים, על הנסיבות לא קשות לא גענשין, לא על פי הדת, או על פי החוק!!!

אם יש ביהדות, וגם בבודהיזם טקסטים שמחרים את הכאת האישה?!!!

בודאי שאין שם טקסט דתי בשום Dat שאוסרת הכאת נשים, חוץ מהאיסלאם!!! וגם אחרי שעברה הכאת האישה מן הסיווג של האסור אל השנווא, כי האיסלאם הוא הדת היחידה שקבעה על פי טקסט את שינוית הכאת האישה!! אבל, יתר הדתות האחרות לא התיחסו בכלל לעניין זה הן באיסור, או בתיעוב.

גם אין Dat שהתיחסה למגבלות וסיגי הכאת האישה באיסלאם, כלומר אם ברגע אחד בעל נוצר מ#abד את השליטה על עצמו, והוא מכח את אישתו, מה הן המגבילות והסיגים שהוא לא צריך לעבור? האם הטקסטים קבעו שהוא לא יכה את הפנים של האישה, או שלא ישאיר שם סימנים בגופה... וכ"ז בודאי שלא.

המשמעות הימויונית שאמ' חיים, נמצא שיש מספרי شيئا' של הכאת נשים בין הנוצרים והיהודים, או מבין הלא מוסלמים. עיין

בעצם בתיקי המשטרת ובתי המשפט האמריקאים, והאירופאים, ותמצא מספרים דמיוניים של מספר הבעלים שימושים באלימות משפחתיות נגד נשותיהם וילדייהם!!!!

גם בחברה ה'أهلית', בתקופה שלפני האיסלאם, העربים היו מלקיים את נשותיהם כמו עבדים, וזה היה דבר שיגרתי לא אסור, לא על פי ההלכה, או על פי החוק. וכאשר הנביא מוחמד נשלח מטעם אלה, הוא ביקר את זה בתקיפות, ואמר:

אחד מכם מלקה את אישתו כמו עבדים, יוכל להיות שהוא ישכב אתה בסוף היום" על פי בוח'אר. בחדית' זה הנביא, יברכו אלה ייתן לו שלום, מבקר את האיש שמכה את אישתו ביום, ובليلת רצחה לשכב אתה!! במילים אחרות, איך אתה יכול להיות גס אתה ביום, ובليلת רצחה שתיה טובה ונאה כלפיך!!

ליקוטים סביר מעמד האישה בספר הקדוש, בתנ"ר, ובברית החדשה:

לרוב, בעלי הדת הנוצרית מתארים לנו את ישוע, יברכו אלה ייתן לו שלום, שהוא המגן הראשון על זכויות האישה, והוא זה שנען לה את זכויותיה שלא קיבלה מכל דת אחרת. ושהספר הקדוש נהג עמה בצדק, והרים את מעמדה!! אבל השאלה היא: האם הדברים אלה הם שוקרים למציאות?!!!

כל אחד יודע שהספר הקדוש אוסר את כניסה האישה אל ההיכל בתוך הכנסייה, שבו יש את קודש הקודשים, או המזבח, וזה אם

אישה זאת ילדה, נערה, או אישה מבוגרת. אין קשר לכך עם הגיל אבל עם המין שלה. הספר הקדוש לא ציין את האפשרות של כניסה האישה להיכל. גם האישה לא הורשתה לדעת את סוד הכהמורה. גם אסור לאישה לדבר בכנסייה, או להכיר אף אחד בתחום הכנסייה. וגם אסור לאישה לדעת בתפקידים כמורתיים, אבל מותר לה רק להיות שימושית, והוא תפקיד שירותו, ולא כמורתי!!! הספר הקדוש הגיע למן את סוג הכהמורה, וכולם של גברים, הן בכהמורה של האבות הפטרייארכים הראשונים כמו נח, וアイוב, ואברהם, יצחק, יעקב, והן בכהונה אהרוןית, והכהונה של מלכי צדק, או הכהונה של השילחים וממי שבאו אחריהם מבין הבישופים, כלם מבין הגברים. ואם היה מגיע לנשים לקבל תפקידים גבוהים הייתה מרים הבתולה היא הראשונה בזאת, אבל על פי הוראות הנצורות האישה מקופחת מזה!!!

להלן חלק מן הטקסטים של הספר הקדוש, כדי לעמוד על מעמד האישה:

1. אישה נענתת בעונש של בעלها:

ירמיהו (23:34): "וְהַגְבֵּיא וְהַכִּין וְהַעַם אֲשֶׁר יֹאמֶר מֶשֶׁא יְהוָה -- פְּקֻדָּתִי עַל-הָאִישׁ הַהוּא, וְעַל-בֵּיתוּ"

2. שריפת האישה הזונה באש:

ויקרא 21: 9 " בְּתַת אִישׁ כֹּהֵן, כִּי תִּתְחַל לְזִנָּת--אֶת-אֱבִיהָ הִיא מְחַלֵּת, בְּאִשָּׁה תִּשְׂרִיף"

3. כריתת יד האישה מסיבות לא הגיוניות:

דברים 25 : 11 : " כִּי-יִנְצֹא אֲנָשִׁים יְחִידָיו אִישׁ וְאֶחָיו וְקַרְבָּה אֲשֶׁת הָאָחָד לְהַצִּיל אֶת-אִישָׁה מִיד מֵכָהוּ וְשַׁלְחָה יְדָה וְקַחְזִיקָה בַּמְבָשָׂיו "

4. אישה גורשה או אלמנה וחונה שותת:

ויקרא 21 : 7 : " אֲשֶׁר זָנָה וּחַלְלָה לֹא יִקְרַב וְאֲשֶׁר גָּרוֹשָׁה מֵאִישָׁה לֹא יִקְרַב: כִּי-קָדֵשׁ הוּא לְאלֹהִים "

5. כניעת האישה המוחלתת לבעלها:

האיגרת של פאולוס אל אנשי אפסים (5:22) "הוי נשים! היכנענה לבעליכן כמו אל האל. האיש הוא ראש האישה, כמו שישוע הוא ראש הכנסייה, והוא מסור לגוף. אבל, כמו שהכנסייה נכנעת לשועע, גם הנשים נכנעות לבעליהן בכל דבר".

6. האישה שותקת בתוך הכנסייה:

האיגרת של פאולוס אל הקורונייטים (14 : 34): "שנשותיכן ישתוקנה בכנסיות, כי לא מותר להן לדבר, אבל נכנעות למה שאומר החוק. ואם הן רוצות ללמידה משהו שישאלנה את בעלייהן בבית, כי מן המתוועב שנשים מדברנה בכנסיות"

7. אישה היא סיבה לפיתוי:

איגרת פאולוס אל טימוטיוס (2 : 11): "אישה צריכה ללמידה בשקט. אני לא מרשה לאישה שתתדע, ושלא תשתולט על הגבר, אבל שתתיה שקטה, כי אדם נברא בהתחלה וחוווה לאחר מכן. ואדם לא פותה,

והאישה כן. והיא תיגאל עם הולדת הילדים, ואם ידבקו באמונה, באהבה, בקדושה, עם שכל".

8. האפוטרופסות של הגבר על האישה:

האיגרת הראשונה של פטרוס (3 : 1): "כן גם אתך, הנשים, הכנעה לבנייך; וכן, אם יש שאינם מצייטים לדברי, יקנה לכם לא על-ידי דבר אלא על-ידי התנהגות הנשים, 2 בראותם את התנהגותן הטהורה המלאה ביראה. 3 ופארך אל יהא פאר חיצוני של מחלפות שער ועד זהב ובגדים, 4 אלא האדם אשר בסתר הלב, הפאר הבלתי נשחת של רוח עונה ושקטה אשר יקרה היא מאי בעניינים אלהים. 5 אך התקשטו בעבר גם הנשים הקדושות והמייחלות לאלוהים, בהכנע לבנייהן, 6 כאשר אשר שמעה בקול אברהם וקראה לו אדון. ואtan נהיתן בנות לה, אם atan עושות את הטוב ואיןך פוחdot פחד. ".

בראשית (3 : 16) "אל-האשה אמר, הרבה ארבה עצבונך וחרנוך – בעצב, תלדי בנים; ואל-אישה, תשאפקת, והוא, ימשל-ך"

9. סקילת הזונה עד מוות:

כי-יקח איש, אשה, נבא אליו, דברים 22 : 13 - 21 " ושם לה עליות דברים, והוציא עלייה שם רע, ואמר, את-יד. ושנאה האשה זאת לקחתני, ואקרב אליך, ולא-מצאתי לה ולקח אבי הצעיר, ואמה, והוציאו את-בתול הצעיר, אל-טו. בתולים ואמר אבי הצעיר, אל-הזקנים: את-בתמי טז. זקנינו העיר-השערה

והנה-הוא שם עלילות דברים יז. גנתי לאיש זהה לאשה –תוישנהה לאמור, לא-מצאתи לבתך בתולים, ואלה, בתולי בתוי ופרשוי ולקחו זקני העיר-ההוא, את-האיש; יח. השםלה, לפני, זקני העיר וענשו אותו מאה צוף, וננתנו לאב הנעלה –כי הוציא יט. ויטר אתו שם רע, על בתולת ישראל, ולו-תהי לאשה, לא-יכול לשלה כל-ואם-אמת היה, הזכר זהה: לא-נגמצאו בתולים, כ {נמי}. זו והוציאו את-הנעדר אל-פתח בית-אביה, וסכלו אנשי כא. לנער עירה באבניהם ימתה –כי-עשתה נבלה בישראל, לזרות בית אביה, ". ובערתת הרע, מקרבקה

דברים 22: 22 " כי-ימצא איש שכוב עם-אשה בعلת-בעל, ומתו גם-שניהם –האיש השכוב עם-האשה, והאשה, ובערתת הרע, ". מישראל

דברים 22: 23 " כי יהי נער בתולה, מארשה לאיש, ומזה איש בעיר, ושכב עמה"

10. האישה במעמד יותר נחות מן הגבר:

האיגרת הראשונה של פאולוס אל הקורינתיים (11: 3): " ורצוני שתהייו ידעים שראש כל-איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האללים: 4 כל-איש אשר יתפלל או יתנבא וראש מכסה מניל הוא את-ראשון: 5 וכל-אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע את-ראשה היא מנילת כי שווה היא למגלפה: 6 כי האשה אם-לא תתכסה גם תתגלה ואם-בזען הוא לאשה לגז או

לגלם את-שערה תתכוףה: 7 אָמַנְתִּי אֲנִי חֶבֶב לְכֹסֹת אֶת-רָאשׁוֹ כִּי הוּא צָלֵם אֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָאָשָׁה הִיא כָּבוֹד הָאָשָׁה: 8 כִּי אַיִן-הָאָשָׁה מִן-הָאָשָׁה כִּי אַמְּתִי-הָאָשָׁה מִן-הָאָשָׁה: 9 גַּם-לֹא-גִּבְרָא הָאָשָׁה בַּעֲבוּר הָאָשָׁה כִּי אַמְּתִי-הָאָשָׁה בַּעֲבוּר הָאָשָׁה: 10 עַל-כֵּן הָאָשָׁה חִיבַת בַּעֲבוּר הָאָשָׁה כִּי אַמְּתִי-הָאָשָׁה עַל-רָאשָׁה בַּעֲבוּר הַמֶּלֶךְ: 11".
להיות אותן מושמעתת על-ראשה בעבור המלכים: 11".

11. הוראות מעשי השליחים לנשים

פרק שני מן הספר של מעשי השליחים עם הכותרת (נשים
צריות להיות נכונות לבעליהם וללכת על פי הוראותם) אומר:
"אישה צריכה להיכנע לבעה", כי ראש האישה הוא בעלה...
אישה! חששי מכם והתבישי ממנה, ורצוי אותו בלבד אחריו
אללה. כמו שאמרנו. שרתינו אותו בנוחות כדי שבעלך ישמור עליו
aczlo...

אם את רוצה להיות מאמינה, ושאללה יהיה מרוצה מך, אל
תתafari כדי לרצות גברים זרים, ועל תחמודי ללבוש שמלות
ש��ופות שמתאימות רק לזונות כדי שגברים יילכו אחריך. ואם
את לא עושה דברים רעים אלה של חטא, את באיפורך לבדוק
נאשمت, כי בזרה זאת את מכrichtה מי שרואה אותך ללכת
אחריך ולחמוד אותך. אך, למה שלא תשמרי כדי שלא תיפלי
בחטא, ושלא יפול מישחו אחר בספק בגולך. ואם את עושה את
זה ללא כוונה גם את תיפלי, כי את תהיה סיבה לנפילה של איש

זה. ואם את תחטא עם אחד במעשה זה, זה יהיה סיבה לעוד חטאים עם אחרים. ואת בלי תקווה, כמו שאומר הספר הקדוש: (אם הצבוע נופל בהרבה רע, הוא נגעל וזה מביא לו הרבה כאב וקלון). כל אחות עשוה זאת אובדת עם החטא ומפילה את נפשות הבורים בלי כבוד. דע לך מה שאומר הספר הקדוש למי שמעיל עליהם כך באומרו: (שנא את האישה הרעה יותר מן המות, זאת המפילה את הבורים), ובמקום אחר אומר: (כמו תולעות אוכלות את העץ, כך האישה הרעה משמידה את בעלה), וגם אומר: טוב לגור בפינה על הגג מלגור עם אישת רעה). הוי נזירות! אל תחקנו נשים אלה אם תרצו להיות מאמינות. דאגי לבעלך לרצונות אותו לבדו. ואם תלכי ברחובות כסא את ראשך עם בגדר, כי אם תתכסי תתרחקי מעיני הרעים. אל תאפרி את פניך שאללה ברاء, כי אין בו דבר שחשר איפור, מה שאללה ברא הוא טוב מאד, ולא צירך איפור. ומה שנוסף אל הטוב משנה את הטוב של הבורה. הסתכלי לרצפה במהלך לכתרך, ואת מכוסה כולם תהיה רוחקה באמבטיה של זכרים, רב הוא הרע של הרעים. מכל ذכר לא טוב אישת מאמינה לא מתקלחת עם זכרים.... ומה שתת צריכה, אם יהיה מחשש מהסתכלות גברים זרים.... ומה שתת צריכה, אם את מאמינה, לבסוף מכל סוג של סקרנות, ומן ההסתכלות של הרבה עניינים... (לגור במדבר הרבה יותר טוב מלגור עם האישה גותת הלשון)

פרק שבעי

הכאת נשים בחברות המערביות הנוצריות

אויבים רבים של האסלם ניסו לעורר חשדות סביב האסלם, ומהן נושא הכאת האישה. והם גוזרים מן הקוראן ומן החדית' כל הפסוקים והאמרות שמגיבים על חשדותיהם, ומשאירים רק את מה שמשרת את חשדותיהם. את המילה "הכאה" הם מזכירים בלבד כדי לעורר את החשדות שאין להם כל בסיס מן האסלם, זאת ע"י תחבולותיהם ומציאותיהם. והם מתרחקים מאוד מן האמת והאובייקטיביות. והנושא לא מועלה באופן שלם אבל באופן חסר, מה ש מביא לבלבול ואי הבנה, והם רוצים בזאת לשרת את עלילותיהם נגד האסלם. הם טוענים שהם מתורבתים בהתייחסותם אל האישה, עם נשותיהם במינוח. אבל, במצבותם הם העלימו עין מהעובדות הבאות:

ראשית: אסלם הוא הדת היחידה שצינה את יחס החמלה והאהבה בין בני הזוג. האסלם הוא הדת היחידה שמנעת תקיפת "אחד מאותיו שיצר לכם נשות" (האישה הן בפועל או במלילם: **עצמכם, כדי תדבקו בהן, והשכין בינויכם אהבה וחמלה**" (סורת הרומנים : 21).

שנייה: האסלם הוא הדת היחידה שביקרה את הכאת האישה והעלבתה, והשפלה מ לפני אלף וארבע מאות שנה. וחשב את זה

חסרון של הגבר. הנביה, יברכו אלה ויתן לו שלום אמר: "הטוב הוא שמתיחס טוב אל הנשים, והנבהזה הוא זה שמשפיל אותן".

אם נעין בספר הקדוש של הנוצרים, הן בתנ"ר והן בברית החדשה, לא נמצא כל אזכור, מרחוק או מקרוב, לאיסור הכתת האישה.

שלישית: האסלם קרא להתייחס טוב אל האישה. וכל הפסוקים של הקוראן, והחדידותם הקשורים אל היחס בין בני הזוג קוראים אל היחס הטוב בין בני הזוג. אלה יתعلاה אמר: "להן (זכויות) כמו אלה אשר עליهن בדרך הטובה" (סורת הפרה : 228).

רביעית: האסלם עשה מן היחס הטוב האנושי בין בני הזוג, מה שחייב את הטוב והשכר. הנביה יברכו אלה ויתן לו שלום אמר: "אין אתה מוציא כסף שמצויה לטוב של אלה ממנו, אלא ואלה גמל לך, אפילו הלחם שאתה מכיל לאשתך". מסופר ע"י אל-בוח'اري.

חמישית: האיסלאם התיר את הכתת האישה כיוצאה מן הכלל, ולא כביסיס, ובתנאים שמנועים את הבעל מלהשתמש במקומות כפתרון אלא בתנאים חריגים, וכפתרון אחרון למנוע רע יותר גדול, מכיוון שלא כל האנשים הן אותו דבר בכל הזמנים, ובכל החברות, ובכל המשפחות. את מה שטوب לחברה מסוימת יכול להיות לא טוב לחברה אחרת, ואולי יזיק במקום לתקן. ומה שטוב עם אישة יכול להיות לא טוב עם אישת לחברת אחרת, או בזמן אחר אפילו

אם אתה מנסה להתאים אותו. זה אחד מן הכלליות של האסלאם וההתאמתו לכל האפשרויות.

שישית: תופעת האלימות במשפחה נפוצה מאוד ברוב המדינות המתקדמות בעידן החדש. כמו אנשים נוצרים הכו ותקפו בפומבי את נשותיהם בפני האחרים בשדה תעופה, או במסעדה, או במסבאה, אפילו ברחוב בפני כל עובר ושב. אלה לא סודות אבל ידיעותמן כל' התקורת.

כמו נשים נוצריות מערביות אמריקה, קנדה, אירופה, ואוסטרליה הלכו לתחנות המשטרה כדי להتلונן נגד בעליין שהכו אותן. תלונות אלה מת金陵ות רק כאשר יש הוכחות ברורות כמו שציינו לעיל, כמו שברים בעצמות, חבלות מתחת לעין, או פנים כתוצאה של מכות.ומי שחקר את הנזונים הרשמיים בתחום המשטרה בארה'יק ואירופה, ואוסטרליה, יעמוד על זה.

התפשטות תופעת ההכאה בחברות המערביות

כדי לעמוד על התפשטות תופעת האלימות במשפחה במערב הטוען שהוא מתקדם וمتורבת, אני מתכוון להתקדמות האנושת ולא החומרית:-

1 - התפשטות הארגונים, הגופים הממלכתיים והלא ממלכתיים במדינות אירופה, שמתנגדים לבעיית תקיפת הנשים, והאלימות במשפחה, ושלא הצליחו להתגבר על בעיית התקיפות האלימות נגד הנשים ע"י בעליין.

2 - הפרסומות הרבות בכל' התקשרות הקשורות להודיע
למשטרה מייד על מקרי תקיפות נגד הנשים ע"י בעלייהן.

4- השאלות הנשאלות באופן קבוע לחבריו החברות המערביות,
ומהן:-

האם הכית את אשתר ולו פעם אחת?

האם שמעת או רأית פעם את אביך מכח את אמר?

האם שמעת פעם שאחד מבני משפחתך הכה את אשתו?

האם שמעת אי פעם שאחד משכנייך מכח את אישתו?

הכוונה מתחורי שאלות אלה היא רק להוכיח שינוי תופעה של
תקיפות נגד הנשים ע"י בעלייהן הנוצרים באירופה, אמריקה,
קנדה, ואוסטרליה, וזה תופעה נפוצה מאוד שם.

לבסוף, מתברר לכל איש הוגן את החסד של האסלאם לאישה,
ושהוא הדת היחידה שכיבדה, והעליה את מקומה מעל כל מה
שיכול לפגוע בכבודה, והזהיר קשות מלעשות לה עוזל. הנביא,
יברכו אלה ויתן לו שלום, אמר:

"אני מזהיר אותכם מפגיעה בשני החלשים: היתום והאישה"
מסופר ע"י אלבייהקי.